

קבץ

שיחות מוהרא"ש

דבורים נוראים ונפלאים, מעוררים מעירים ומחזקים, אשר מתוך הנחל נובע מקור
חכמה נובעים, להחיות נפש כל חי ומשם ישקו העדרים, להתחזק בעבודת הבורא
בכל דרגה שיהיו נמצאים

בפי ששמענו וקבלנו מפה קדשו של
מרן מוהרא"ש שליט"א

על פרשת ויצא – 'הקול דקדשה'!

יצא לאור ערב שבת קדש פרשת ויצא תשע"ה
על ידי תלמידי מתיבתא 'חיבל הקדש' חסידי ברסקלב
עיר הקדש ירושלים תובב"א

הַפֶּתַח לְהַשִּׁיג אֶת הַקּוֹנְטָרַס הַקְדוֹשׁ הַזֶּה
וְכָל סִפְרֵי אֲדָמוֹ"ר מוֹהַר"ן מִבְּרֶסְלֵב זי"ע
וְסִפְרֵי תַלְמִידָיו הַקְדוֹשִׁים:

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

בְּבִנְיָאֵל עִיר בְּרֶסְלֵב

גָּלִיל.

בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית

מְתִיבְתָא הַיְכַל הַקְדֵּשׁ

Mesifta Heichal Hakodesh

1129 – 42nd Street

Brooklyn N.Y. 11219

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע באמצעות הדוא"ל
breslovinternational@gmail.com

פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא – 'הַקּוֹל דְּקוֹדֶשׁה' !

בהגיע פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא, רָגִיל מוהרַא"ש נ"י לְדַבֵּר מַעֲצָם בַּח קוֹלוֹ שֶׁל אָדָם, שֵׁישׁ בִּיכֻלְתוֹ לְהַעֲלוֹת אֶת הָאָדָם מִתְּכֵלִית הַדִּיּוּטָא הַתְּהַתּוֹנָה עַד תְּכֵלִית מַדְרָגָה עֲלִיּוֹנָה, וְאִפְלוֹ אִם מְרָגִישׁ בְּעֲצָמוֹ שֶׁהוּא חֲכִי יְרוּד וְחֲכִי פְחוּת בְּעוֹלָם, מַחֲמַת שְׂכָבֵר עֵבֶר עָלָיו מִה שֶׁעֵבֶר – יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת אֲיֻמוֹת, עַד שֶׁנִּרְאָה לוֹ כִּי אֵין מְקוֹם בְּעוֹלָם שֶׁיִּכּוֹל לְהַתְּחַבֵּא מְרַב בּוֹשָׁה, אָבֵל עַל יְדֵי הַקּוֹל שֶׁלוֹ – שֶׁיִּרְגִיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יִזְכֶּה לְצֵאת מִמְּקוֹמוֹ הַשְּׁפֵל, וּלְהִגִּיעַ אֶל רוּם הַמַּעֲלוֹת, שֶׁכֵּל זֶה מְרָמוֹ בְּחִלּוֹמוֹ שֶׁל יַעֲקֹב אֲבִינוּ, שֶׁרָאָה "וַיַּחֲזֶה סֶלֶם מִצֵּב אֶרְצָה וְרֵאשׁוֹ מוֹגִיעַ הַשָּׁמַיְמָה", וְאִיתָא בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ (ח"ג רסו ע"א) **סוֹלֵם דָּא קוֹל, כִּי שְׁנִיָּהֶם מִסְפָּרָם שְׁוָה** (עֵינִי בְּעַל הַטּוֹרִים פְּסוּק זֶה), כִּי קוֹלוֹ שֶׁל אָדָם הוּא הַסֶּלֶם, שֶׁעַל יְדוֹ אֶפְשָׁר לְעֲלוֹת מִתְּכֵלִית הָאֶרְצִיּוֹת, עַד רוּם הַרוּחָנִיּוֹת, הָעֶקֶר לְעֲלוֹת וּלְטַפֵּם עַל הַסֶּלֶם, שֶׁלֵּב אַחַר שֶׁלֵּב, וְלֹא לְפוֹל בְּדַעְתּוֹ מִפְּנֵי שׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, וְאִפְלוֹ שְׁרוּאָה שֶׁהַסֶּלֶם גְּבוּהָ מְאֹד, עַד שֶׁאֵינּוּ יְכוּלִּים לְרֹאוֹת אֶת פְּסָגָתוֹ, אַף עַל פִּי כֵּן יִתְחִיל לְטַפֵּם שֶׁלֵּב אַחַר שֶׁלֵּב, וְלֹא יִשִּׁים לְפָנָי עֵינָיו רַק אֶת הַפְּסִיעָה הַבּוֹדְדָת הָעוֹמְדָת לְפָנָיו, וְאִפְלוֹ אִם הִחְלִיק וְנָפֵל, וְכֵן הָיָה כְּפֹה פְּעָמִים – לֹא יִפּוֹל בְּדַעְתּוֹ כְּלָל, רַק יִקּוּם בְּזִרְיוֹת, וְיִתְחִיל מַחֲדָשׁ, עַד שֶׁסּוֹף כָּל סוֹף יִזְכֶּה לְהִגִּיעַ אֶל מַחֲזוֹ הַחֲפָצוֹ.

וספר מוֹהֲרָא"ש נ"י, שֶׁלִּפְנֵי הַתְּקַרְבוֹתָיו שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל אֵל רַבְנּוּ ז"ל, בְּשִׁהִיָּה מְקַרֵּב אֵל הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי לְוִי יִצְחָק מִבְּאֲרְדִּיטְשׁוֹב זי"ע, פֶּעַם אַחַת יָשַׁב עִם הַחֲסִידִים בְּסַעֲדַת מְלוּחַ-מְלֻכָּה, וְהִפִּילוּ גּוֹרֵל בֵּינֵיהֶם: אֵת מִי לְשַׁלַּח לְקַנּוֹת "בֵּיגָל" עֲבוּר הַפְּעֻדָּה, וְנִפְל הַגּוֹרֵל עַל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וְהִלֵּךְ לְקַנּוֹת, וּבְאֲמֻצֵּעַ הַדְּרָף, נִפְלָה עָלָיו מְרִירוֹת גְּדוּלָּה מְעַנֵּן הָעֲלִיּוֹת וְהִרְיָדוֹת, שֶׁהָיוּ לוֹ אֲפִלּוּ אַחַר הַתְּקַרְבוֹתָיו לַחֲסִידִים, וְנִכְנְסוּ בּוֹ הַרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה, וְחָשַׁב וְהִרְהַר לְעֲצָמוֹ: "וְכִי עַל זֶה נִבְרָאתִי לִילֵךְ לְקַנּוֹת בֵּייגָל?... וְהִיָּה קֶשֶׁה עָלָיו לְחַזֵּק עֲצָמוֹ, וְלֹא הִלֵּךְ יוֹתֵר לְקַנּוֹת בֵּייגָל, אֲלֹא הִלֵּךְ לְעֹזֶרֶת הַנָּשִׁים שֶׁל בַּיִת-הַמְּדֻרָשׁ, וְהִתְחִיל לֹאמַר תְּהִלִּים בְּלִב נֶשֶׁבֶר וְהִתְעוֹרְרוֹת, וְאָמַר עַד קֵאֲפִיטֵל נו"ן, וְהִתְגַּלְגַּל עֲצָמוֹ לְאֶרֶץ וְהִשְׁתַּמֵּחַ בְּפִשׁוּט יָדַיִם וְרַגְלַיִם, וּבְכָה בְּלֵי מַעֲצוֹר, עַד שֶׁהִתְיַנַּע מְאֹד, וַיִּישָׁן, וַיִּחְלֹם, וַהֲנִיחַ סֵלֶם מִצַּב אֶרֶצָה, וְרֵאשׁוּ מִגִּיעַ הַשְּׂמִימָה, וְהִתְחִיל לְעֲלוֹת עַל הַסֵּלֶם וְעָלָה קֶצֶת וְנִפְל... וְעָלָה עוֹד קֶצֶת וְחָזַר וְנִפְל וְעָלָה עוֹד קֶצֶת וְחָזַר וְנִפְל וְנִפְל וְעָלָה הִיָּתָה הַנִּפְיֵלָה גְּדוּלָּה יוֹתֵר, וְשׁוּב עָלָה עַד לְרוֹם הַמְּדֻרָגוֹת, וְאָז נִפְל וְלֹא יָכוֹל תָּיִה לְעֲלוֹת עוֹד... וּבָא אַחַד בְּחִלּוּמוֹ וְאָמַר לוֹ: "דִּרְאֲפַע זִיד אִיזן הַאֲלֵט זִיד" [טַפְּס וְהַחֲזִיק עֲצָמוֹד חֵיטְבוֹ], וְסִפּוֹר זֶה אֶרֶע בְּשָׁנָה קִדָּם הַתְּקַרְבוֹתָיו לְרַבְנּוּ ז"ל, וְאַחַר-כֵּן, בְּשִׁבְאָה אֵל רַבְנּוּ ז"ל, הִפִּיר בּוֹ מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, שֶׁהוּא הָאֶחָד שֶׁאָמַר לוֹ: "דִּרְאֲפַע זִיד אִיזן הַאֲלֵט זִיד", וְאַחַר כֵּן בְּסִמּוּד, בְּשִׁנְגָּלָה לוֹ רַבְנּוּ ז"ל אֵת הָעֲצָה שֶׁל הַתְּבוּדוֹת,

שיחות מוהר"א ש"ש

שאדם יפרש שיחתו לפני השם יתברך, כמו שמדבר עם חבר טוב
אמתי, מיד הבין מוהרנ"ת ז"ל את הפרוש של החלום, איך יכולים
לעלות על הסלם, ולהחזיק עצמו היטב, ולא לפול בדעתו מפני שום
דבר שבעולם, כי על ידי שישית כל לבו לפני השם יתברך, ויספר לו
יתברך כל מה שעובר עליו ברוחניות ובגשמיות, על ידי זה יקבל פח
עצום לסבל את הכל, ולעלות שלב אחר שלב, עד שיגיע אל כל מה
שצריך להגיע אליו בזה העולם.

ואמר מוהר"א ש"ש נ"י, שמובא בספרים הקדושים (ראה בספר הקדוש ירע
קודש' להרב הקדוש רבי נפתלי צבי מראפשיץ זי"ע בפרשת ויצא), שכל זה מרמז
באותיות קו"ל, כי אות ק' היא האות ה'כי נמוכה מכל האל"ף ב"ת, כי
רגל הקוף מגעת למטה מכל האותיות, ואות ל' היא האות ה'כי גבוהה,
כי קוץ שעל מגדלה, מגיע למעלה מכל האותיות, ובאמצע יש אות
ו', המרמזת על יש טבעות הקנה, המוציאה את הקול, וכל זה ללמד
את האדם, שאפילו אם הוא נמצא במדרגה שפלה מאד, למטה מכל
האותיות, על ידי הקנה שלו המוציא את הקול, יזכה להגיע אל רום
המעלות, שהוא מגדל הפורח באויר (קומי מוהר"ז חלק ב' סימן צא), ויזכה
להשגות רמות בהשגת אלקותו יתברך.

”

ואמר מוהר"א ש"ש נ"י, שהקול והסלם, המוליך אדם מתכלית מדרגה
תחתונה, אל רום מדרגה עליונה, כולל שני סוגי קולות, קול תורה

וקול תפלה, וכמו שכתוב (בראשית כו, כב): "הקול קול יעקב והידיים ידי עשו", ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה סח, ט): 'בזמן שקולו של יעקב מצוי בבתי פנסיות ובבתי מדרשות' – הינו בקול תורה ובקול תפלה – 'אינן הידיים, ידי עשו, שולטות', כי כשאדם רואה את עצמו מסבב עם קלפות רבות וקשות, רחמנא ליצלק, שפלן נמשכות מן הידיים ידי עשו, עקר עצתו לתפס קולו בהזנקה, ולצפצף הרבה דבורים של תורה ותפלה בכל עת, כמו העופות המצפצפות תמיד, וכמו שמכנה רבנו ז"ל את הדבור: 'צפור העומד עד קרסוליו כמים, וראשו מוגיע עד רום השמים' (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן יא), כי כשאדם מרגיל את עצמו לצפצף דבורי תורה ותפלה בכל עת, ובכל רגע פנוי מדבר עוד דבור אל השם יתברך, ואומר עוד פרק משניות, ועוד דף גמרא, זה סוף כל סוף יוציא אותו מתחת הידיים ידי עשו, ויכניע את הקלפות לגמרי, ויעלה אותו עד רום השמים.

ואמר מוהר"א ש"נ, שעל האדם לזכר, שדבורו הולך עמו בכל מקום, ותמיד יכול להזכיר לעצמו את השם יתברך באמצעות דבורו, וכמו שכתוב (רמיה לא, יט): 'כי מידי דברי בו זכור אזכרנו עוד', ואפילו אם מוצא את עצמו במקום שפל וירוד, וגם מלכלך מאוד, רחמנא ליצלק, יזכור היטב, שהדבור נקרא "אם הפנים" (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן עח), שהיא באמא ההולכת עם בנה תמיד, ואפילו כאשר מלכלך את עצמו – אינה נגעלת מפניו כלל, רק מנקה אותו, והוזרת ומלבשת אותו עם

שיחות מוֹתְרָא"ש

בגדים נקיים, וכך הוא הדבור, בְּשִׂאָדָם מוֹשֵׁתִמוֹשׁ בוֹ לְדַבֵּר תָּמִיד אֵל
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הַדְּבֹר מוֹזְבִיר אוֹתוֹ מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִדְּבִיק אוֹתוֹ בוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְאִפְלוּ אִם נִמְצָא בְּמָקוֹם שָׁפֵל מְאֹד, וְגַם מְלַבֵּשׁ בְּבִגְדִים צוֹאִים,
רְחֻמָּנָא לְיִצְלָן, הַדְּבֹר מוֹרָה לוֹ אֵת הַדְּרָךְ לְצֵאת מִמְּקוֹמוֹ הַיְרִיד,
וְלַהֲלַבִּישׁ עֲצָמוֹ עִם בְּגָדִים לְבָנִים וּנְקִיִּים, וּמְחַפֵּד אוֹתוֹ לְאִישׁ אַחַר
לְגַמְרִי.

אָבֵל בְּתַנְאֵי שֶׁתְּהִיָּה לְאָדָם סְבֻלָּנוֹת עֲצוּמָה, וְלֹא יִדְחַק אֵת הַשְּׁעָה, כִּי
לֹא בַּפֶּעַם אַחַת זוֹכִים לְצֵאת מִהַמְּדֻרְגָה הַפְּחוּתָהּ, וְלַעֲלוֹת אֵל רֹאשׁ
הַסֵּלֶם לְמִדְרַגָּה עֲלִיוֹנָה, רַק צְרִיכִים לְעֹבֵר יָמִים וְשָׁנִים שֶׁל קוֹלוֹת
דְּקַדְשָׁה – לְדַבֵּר עוֹד דְּבֹר אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעוֹד דְּבֹר אֵל הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, בְּדִיוֹק כְּמוֹ מַעֲלוֹת הַסֵּלֶם, שֶׁמְכַרְהִים לְעֲלוֹת עֲלֵיהֶן שֶׁלֵּב אַחַר
שֶׁלֵּב, וְאִם יִרְצֶה לְדַלֵּג אֵיזֶה שֶׁלֵּב, יִחְלִיק וַיִּפֹּל מִן הַסֵּלֶם לְגַמְרִי, וְעַל כֵּן
מְכַנֶּה הַתַּפְּלָה בְּשֵׁם "חֻטָּם" וְכֵמוֹ שֶׁכְּתוּב (ישעיהו מה, ט): "וַתְּהַלְתִּי אֲחֻטָּם
לְךָ" (לְקוֹמֵי מוֹתְרָא"ש חֶלֶק א' סִימָן ב'), כִּי צְרִיכִים סְבֻלָּנוֹת וְאַרְיִכַת אַפִּים עֲצוּמָה
בְּתַפְּלָה, לֹא לְדַחֵק אֵת הַשְּׁעָה, רַק לְהַתְּפַלֵּל, וְלַחֲזוֹר לְהַתְּפַלֵּל, עַד שֶׁיִּזְכֶּה
לְרֹאוֹת בִּישׁוּעַת ה', וְלַהֲעֲלוֹת רֵיחַ נִיחּוּחַ אֲמַתֵּי לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכֵמוֹ
שֶׁמְפָרֵשׁ הַרְבִּי ר' אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'עֵנְסְק זי"ע בַּסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ 'נַעַם אֱלִימֶלֶךְ'
(פְּרִשְׁת וַיִּשְׁלַח, וּמוֹכָא גַם בַּסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ 'זֶרַע קָדֵשׁ' פְּרִשְׁת וַיִּצְא): 'זֶהוּ שֶׁאֲמַרְתִּי (עַל
מֵאמֵר חו"ל יוֹמָא כ' ע"ב): 'וַיִּכְבֵּר אָמַר אֲנִי הַשֵּׁם וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ' (פִּירִיחוֹ),
פְּרוּשׁ, שֶׁזְּמַן אַרְוֵךְ צְרִיף הָאָדָם לְצַעֵק "אֲנִי הַשֵּׁם! עֲזָרְנִי שְׂאֻזְכָּה

לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת". וְאִז "וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ" אֲבָל לֹא בְיָמִים מוֹעֲטִים. וְכִשְׁאָדָם יוֹדֵעַ אֵת זֶה, הוּא מִתְאַזֵּר עִם סִבְלָנוֹת וְאֲרִיכַת אַפִּים עֲצוּמָה, וְסוֹף כָּל סוֹף יוֹכֵחַ לְהַגִּיעַ אֶל כָּל מַה שְּׁצָרִיד לְהַגִּיעַ.

גַּם רַגִּיל מוֹהֲרָא"ש לֹא מֵר, שְׁ"סָלָם" מְרַמֵּז עַל סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, כִּי סָלָם נוֹטְרִיקוֹן לְקוֹטֵי מִזְחָר"ן סִפְרֵי חֲמִידוֹת סִפְרֵי מַעֲשֵׂיזוֹת, כִּי וַיִּקָּא עַל יְדֵי סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, אָדָם מִקְבֵּל הִתְחַזְקוֹת עֲצוּמָה לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּקוֹלוֹ בְּכָל עֵת לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעַל יְדֵי שְׂיִחָהּ הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, תְּמִיד יִתְעוֹרֵר מִחֲדָשׁ לְקֹרֵא בְּקוֹלוֹ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלַעֲלוֹת עַל הַסָּלָם הַמְּצָב אֲרָצָה, עַד שְׂרָאשׁוּ יִגִּיעַ הַשְּׂמִימָה, וְיִזְכֶּה לְכָל טוֹב אֲמִתִּי בְּזֶה וּבְכָּא לְנֶצַח, אֲשֶׁרִי לוֹ וְאֲשֶׁרִי חֵלְקוֹ.

הַזְדַּמְנוּת נִפְלְאָה!

”הַמִּשְׁתַּתַּף בְּהַדְפֵּסֶת ”אֲשֶׁר
בַּנְּחָל”, (אף כַּמָּה אַנְשִׁים בְּנֶחֱד), יִזְכֶּה
לְיִשׁוּעָה בְּכֹל עֲנִין שִׁיֶּצְטָרֵךְ...”

(כ"ק מרן מוהרא"ש ש"ש"א)

לְנִטְיִילַת חֵלֶק בְּהַדְפֵּסֶת הַפְּרָכִים
הַקְּדוּשִׁים שֶׁל 'אֲשֶׁר בַּנְּחָל':

052-7622316